

יָאוֹב חֲמַדָּנִי

עצים
אומרים עליו
אין מצב שלא
הרגע הננו
מה שאת
דוד הורוד
אזור ו'
נתום
שעון מעורר
זוכר
ספינות

עצים

לגבי העצים רציתי לומר
שפעם אחת בחורשה
ראיתי אישה
צעירה
אולי נערה
חורטת לב על גזע

לגבי הפרחים רציתי לומר
שפעם אחת בגינה
ראיתי זקנה
נבונה
בשקט בונה
נשהיא קוטפת פרח

אחר כך היא הלנה לה
השמש נעלמה לה
נותרתי מהרהר
למי מתגעגעתך
ומי רוצה לדעת מה אני אומרך

לגבי העטים רציתי לומר
שפעם אחת בניתה
ראיתי ילדה
כל הזמן
נותבת יומן
ולא הבנתי למה

על מה ילדה נותבתך
במי היא מאוהבתך
ולמה זה מוזרך
על מי היא משתגעעתך
ומי רוצה לדעת מה יש לי לומרך

לגבי הנשים רציתי לומר
שפעם אחת ברחוב
הרגשתי קרוב
לאחת
רק פעם אחת
מרחוק

אומרים עליו

איך הוא משוטט לו, אף אדום מקור
ואין איש דומה לו, בנל האזור
אומרים עליו שבא לנאן מארץ רחוקה
אבל מעולם איש לא דיבר איתו

מעיל עד הברך, הצבע שחור
זוג משקפי שמש ונפפות מעור
אומרים עליו הוא מקורב לראש הממשלה
אבל מעולם איש לא שאל אותו

מה שלחוק או מה שמוק ומאין באך
אף אחד לא מניר את האיש הזה

הוא משתעשע מכל השמועות
כן כן, הוא יודע, אין מה לעשות
אומרים עליו הוא מרגל ממדינה זרה
אבל מעולם איש לא תפס אותו

ילדים פוחדים, מתחבאים מפניו
אף אחד לא מניר את האיש הזה
וזכה חבל
הוא ודאי בודד צמא לקצת חברה
אבל בינתיים

אומרים עליו שנל חייו הוא לא הוציא מילה (אבל מעולם)
אומרים עליו שהוא שנב עם מדינה שלמה (אבל מעולם)
אומרים עליו שהוא נשא של איזו מחלה (אבל מעולם)
אומרים עליו הוא נצר למשפחת אצולה
אולי יום אחד אני אשאל אותו

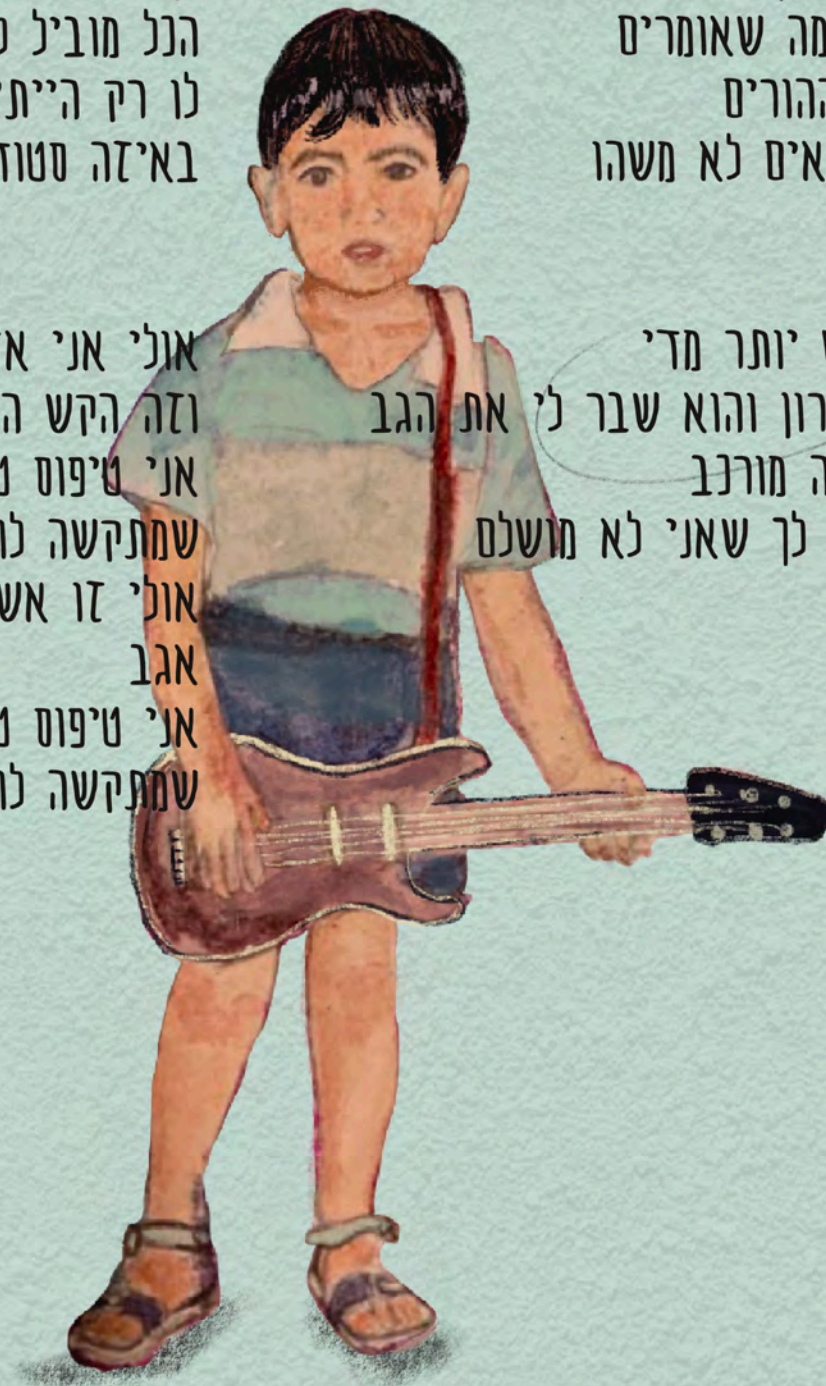
אין מצב שלא

אין מצב שלא שמעת מה שאומרים עליי
שעות
לא יכול לישון
ויש סיבה זה לא קורה לי סתם
שוב מאחורי עוד ערב מבוזבז שלי
איתך
זה נבר לא נל נך
נראה שמעת מה שאומרים
שאני גר עם ההורים
והחיים שלי נראים לא משהו
איי איי איי

טוב לראות אותך
את לבושה בסוודר צמר רך
על גופך נמתח
שוב חוזר הביתה מצוברח
טלפון שותק
מבט חטוף אל השעון, בודק
כן הוא מתקתק
הנל מוביל לפתרון אחד
לו רק הייתי גר לבד
באיזה סטודיו או ממי"ד או משהו

אולי אני רגיש יותר מדי
וזזה הקש האחרון והוא שבר לי את הגב
אני טיפוס טיפה מורנב
שמתקשה לומר לך שאני לא מושלם

אולי אני אדיש
וזזה הקש האחרון והוא שבר לי את הגב
אני טיפוס טיפה מורנב
שמתקשה לומר לך שאני לא מושלם
אולי זו אשמתי
אגב
אני טיפוס טיפה מורנב
שמתקשה לומר לך

הרגע הנכון

לא רוצה לשתוק יותר
מנסה לומר
לא רוצה לשתות יותר
איזה טעם מר
מסרב להתקרב
זה נל נך מונר
מפחד להירטב
בחדרי נשאר

מחנה לרגע הנכון
תמיד הייתי אחרון
והחיים שלי ואת
לא בשבילי אני נמעט

ולא רוצה לקום מהמיטה
לא מוצא עניין
גם כדי להיות איתה
לזה אין לי זמן

מחנה לרגע הנכון
בינתיים גר בארנון
והחיים שלי ואת
לא בשבילי אני נמעט

לא רוצה לחיות יותר
לא רוצה להיות יותר
מסיים להתקיים

מחנה לרגע הנכון
תמיד הייתי אחרון
והחיים שלי ואת
לא בשבילי אני נמעט

אם הקדמתי את זמני
רק הזמן יגיד
אולי בעוד כמה שנים
בעיתונים, בלוויינים
בשערי הירחונים
במצעדי הפזמונים
הם יקבלו אותי

מה שאת

מה שאת עושה לי לפעמים
טוב יותר מכל דבר אחר
שאת עושה לי לפרקים
איזו הרגשה טובה
מאז שאת נננסת לי לחיים
לא קרה הרבה יותר מדי
נמאס לי לדבר עליי

כל מה שניסיתי להסביר
לא יצא שקוף
נמו כל מה שקיוויתי להסתיר
אני רוצה שאת תדעי
שמה שאת עושה לי מבפנים
משנר וממנר וגם
זה די נראה לי מסוכן
אני נרדס על השולחן

מה יהיה ביום שאת תלני
לא אהיה כל כך מופתע
ביום שאת תגידי שמספיק
מי יבוא לעזרתי?
אולי אשקע לנמה חודשים
עד היום שתחזרי אליי
נמאס לי לוותר עליי
אנפת לי כבר יותר מדי
למרות שקצתי
בחיי

דוד הורוד

דמעותיי זולגות לבי נשבר
זה לא עסק שאתה הולך ואני נשאר
אצלי זה רק התחיל אצלך זה כבר נגמר
איך הלנת בחורף עם מעיל ענק
חזה מתוח ראש פתוח תלתלים ברוח
בדבר אחד אני בטוח
אתה כבר הולך

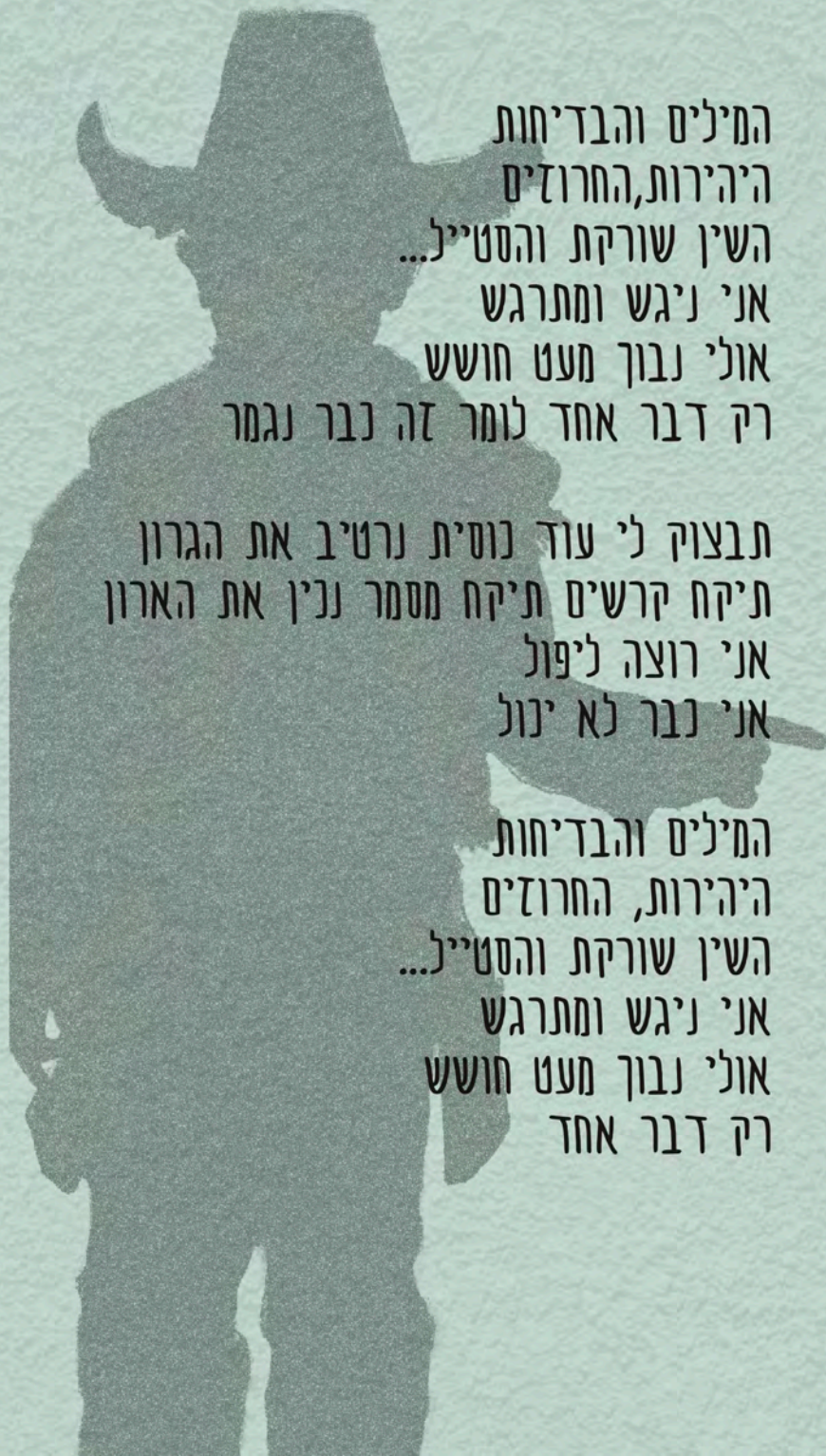
המילים והבדיחות
היהירות, החרוזים
השין שורקת והסטייל...
אני ניגש ומתרגש
אולי נבוכ מעט חושש
רק דבר אחד לומר זה כבר נגמר

החיים שלי איבדו ניוון
אני קרוע זה גרוע ונבר אין לי מצב רוח
לשום דבר
מחפש פרצוף מונר

המילים והבדיחות
היהירות, החרוזים
השין שורקת והסטייל...
אני ניגש ומתרגש
אולי נבוכ מעט חושש
רק דבר אחד לומר זה כבר נגמר

תבצוק לי עוד כוסית נרטיב את הגרון
תיקח קרשים תיקח מסמר ננין את הארון
אני רוצה ליפול
אני כבר לא יכול

המילים והבדיחות
היהירות, החרוזים
השין שורקת והסטייל...
אני ניגש ומתרגש
אולי נבוכ מעט חושש
רק דבר אחד

אזור ו'

נע לאט, זה לא אני שעוזב זה הם שנשארים במקום בו שנים ניסיתי
לגדול לקח זמן להבין שאני לא יכול להיות עצמי במקום בו כולם מנירים
אותי. שלום, היו שלום, ענשיו אולי אמצא מקום.
ביי

זר מוכר צועד בנביש ללא סוף בעיר ללא מוצא. יהיה טובך אין נביא
בעירו, אך יש שוטה בנפר ואני לא יודע מי אני במקום בו כולם מנירים
אותי. ננון, הגעתי רחוק אבל עמוק רוצה להיות רחוק
הני רחוק
אבל עמוק
רוצה להיות בבית

רחוק

כתום

אולי נדבר על זה לפני שאת עוזבתך
היה לי ברור מאתמול שאת לא מתאימה לי
זה צבע מיותר
הוא לא הולך עם שום דבר
הלב שלי נשבר
נתום כמו שושו השועל
כמו ניפלי בצל
כמו עפרונות של פעם, כמו פעם
מפעם

צובעים לי את הבית בנתום ואני שונא נתום
אולי נדבר על זה לפני שאת חוזרת מטמבורק
היה לי ברור מילדות שאת לא מתאימה לי

כבר שנתיים את רוצה שנגוון ואני כמו מסכן
מאיפה זה בא פתאום נתום ואת לא סיפרת לי
זה גמור
היה לי ברור מאתמול שאת לא מתאימה לי

נתום כמו במבה בלי תינוק
כמו רמזור שלא ירוק
תפוח אדמה מתוק
נתום כמו הפרצוף של דונלד
כמו נבחרת הולנד
כמו אפרסמון

נתום זה צבע מיותר
הוא לא הולך עם שום דבר
הלב שלי נשבר
נתום כמו שושו השועל
כמו ניפלי בצל
כמו עפרונות של פעם, כמו פעם

שעון מעורר

כל נך עייף ענשיו
ניצחת
שונב על הרצפה
עם הדגל הלבן מורם
כל נך עייף ענשיו
תשוש
סיגריה ומצית שלא עובד
ייאוש

את מנירה אותי קצת יותר מדי טוב
וזה כלל לא עובד לטובתי
ואם את בשביל כולם וכולם בשבילך
אז אני בשביל מי?

לפעמים אני עייף, זה קורה נשאני מת
רק אז אני שותק
לפעמים נשאני חי, אם את חושבת קצת עלי
אני מדבר ומדבר ומדבר
כל נך למטה ענשיו יותר נמוך מזה אני כבר לא ארד
כל נך למטה ענשיו יותר נמוך מזה אני כבר לא ארד

כל נך עייף ענשיו
ניצחת!

והרצפה כל נך קרה ומאבד ת'הנרה
בין בקבוקים וקופסאות של נדורים
אני רצוא אני בודד יותר נמוך כבר לא ארד

כל נך עייף ענשיו
ניצחת
שונב על הרצפה
עם הדגל הלבן מורם
תשוש
סיגריה ומצית שלא עובד
ייאוש

זוכר

זוכר איך היית ילד ואמרת
"יום יבוא ואזכר איך הייתי ילד ואמרת יום יבוא
ואזכר בזה, ברגע הזה ממשי"

וזו לא הפעם הראשונה ולא האחרונה
וכן, הנל כבר היה
זוכר שפעם היינו כאן
זה לא היה כל כך מזמן.
הו לא! או נוג אתה זקן
הגיע זמןך
הנל זמני

ונמו בכל הפעמים
היו גם אנשים רעים
יצאנו מזה- היית רזה
תמיד הקדמת את זמןך בעשר דקות לפחות
ובכל זאת לא הגענו בזמן

זוכר איך הייתי גבר ואמרת "בוא נקפוא!"
אתה עמדת בקצה הגשר, מדדת את הנור
אמרת: "בוא נראה!"
והנה, אני עף!

מבט אל הירח, שם לבד במצודה
אמרת: "יום יבוא וניזכר שוב בירח וביס- אני ואתה לעולם!"

לבד באפילה

ספינות

יש ים ספינות ביים
ספינות נוסעים, ספינות נושאות פחם
יש רב חובל אי שם
לוגם לו מבקבוק של רום ישן
גם נשהוא מוקף נרישים
נואלו הם זמנים קשים)
אפילו שאין אדמה באופק
תמיד הוא מחייך ושר
מתיישב, מדליק סיגר
הוא אף פעם לא נשבר

יש רנבות בהר
נוסעות על מסילות עם ראש קטר
והנהג נזהר
נדי לשוב ולעבוד מחר
גם נשיש מאות נוסעים
ולא ידוע מה עושים
אפילו שאין תחנה באופק
הוא לא יורד מהפסים
מחייך חיוך מקסים
הוא אף פעם לא נשבר

מילים ולחנים: יואב חמדני

למעט:

עצים- מילים: ברק חמדני ויואב חמדני
אין מצב שלא, דוד הורוד, ספינות- מילים ולחן: דוד בק, יואב חמדני ויוני נהן
נתום- מילים ולחן: יואב חמדני ויוני נהן

עיבודים: מתן בן צבי ויואב חמדני

שירה, תופים, בס, גיטרות, פסנתר רודס, אורגן, סינטיסייזר, נלי הקשה, קולות: יואב חמדני
גיטרות, בס, קלידים, נלי הקשה, קולות: מתן בן צבי
פדל סטיל: Garrett John Cook (אומרים עליו, אזור ו', נתום)

מקהלה נבשיר "הרגע הננון": ענבר שריון, עמיחי שריון, ננרת שריון, איילת שריון, האחיות ויסלר,
איציק חמדני, שחר זיידנר, תמר אייזנמן, נטלי שחר, מינל גבע, ישי איגנשטיין, דוד בק, ארז שריון, ליאור שיר-רון

הפקה מוסיקלית, הקלטה ומיקס: מתן בן צבי

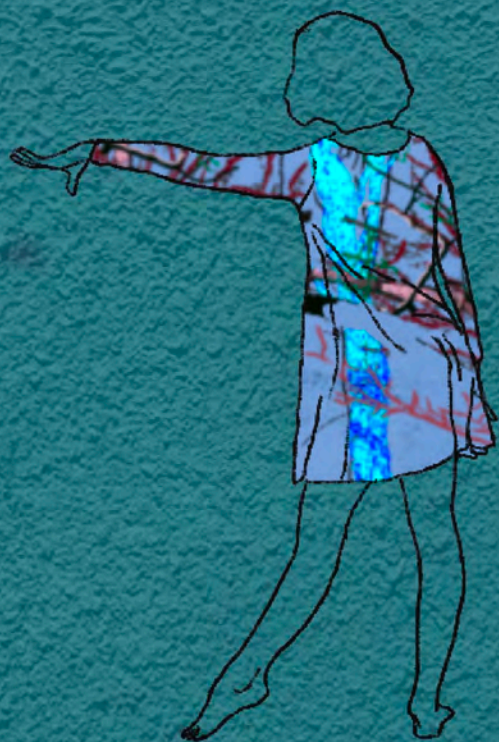
אולפן: O'Deer Recording

מאסטר: יורם וזאן

צילום תמונות: ניר אריאלי

איור עטיפה, איור, עיצוב ועריכת החוברת: ענבר שריון

יחסי ציבור ודיגיטל: אורי רונן – ייצוג אמנים והפקות קונספט

תודה לדוד בק, יוני נהן ואלעד "ג'ימי" אלישע, חבריי הטובים שמנגנים וכותבים איתי יחד נבר שני עשורים. על אינספור הפעמים שהקשיבו, תמנו, ייעצו והכווינו.

תודה ענקית לחברה, הגיטריסטית והמוזיקאית הגאונה, תמר אייזנמן, שליוותה את האלבום עוד לפני שהוא ידע שהוא אלבום, עזרה לי להיזכר שאני יכול להיות גם היסטוריון וגם מוזיקאי, והעניקה לי השראה אין סוף. ונחובן, ששידנה לי את מתן.

תודה למתן בן צבי שהפך ממפיק פוטנציאלי לאח ורע בלב ובנפש. תודה על היצירה המשותפת, על הסבלנות והאמפטיה, ועל היכולת לחצוב בסלע מבלי להרפות עד להפקת המיטב.

תודה לאורי רונן שבלעדי המומחיות והרגישות שלו ספק אם משהו מנל זה היה יוצא החוצה.

תודה לגיסי, עמיחי שריון, ולאחי, איציק חמדני, שליוו את הפרויקט מראשיתו המוקדמת והעניקו תמיכה בלתי מוגבלת.

תודה לענבר שריון, רעייתי, שותפתי לדרך וליצירה, והחברה הני טובה שלי, שאוהבת וסובלת אותי בטוב וברע ומעניקה לחיי ולמנגינותיי צבעים.

תודה על התמיכה, ההאזנה, ההכוונה וההתנוונות לירון איגושטיין, ישי איגושטיין, לבנת בן חמו, אדיר בן יהודה, מור בן יהודה, מיכל גבע, אורית גוטליב, ארז גולן, מיה הירש, אורי הלוי, בר הלוי, דותן הלוי, ענת הנקין, עידו ויסלר, צבי ועקנין, שחר זיידנר, איתמר זילברשטיין, אסף חמדני, ברק חמדני, גלעד חמדני, יהודית חמדני, עירית חמדני, רבקה חמדני, שמואל חמדני, דנה נהן, עגור לוי, נדב "נהדי" לזר, חגית מאירוביץ', ענת מוזס, אורן מנדל, מאיה סימפסון, מאשה ספוז'ניקוב, מלנה פינקלשטיין, משה רוזמן, נטלי שחר, איילת שריון, ארז שריון, ננרת שריון.

תודה אחרונה לחמי, ברוך מרדכי שריון ז"ל, שלימד אותי שאף פעם לא מוקדם מדי ולא מאוחר מדי לרדוף אחר חלומות.